

Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(yhden tuomarin kokoonpano)
18 päivänä joulukuuta 2015

Asia F-104/13

Carlo De Nicola
vastaan
Euroopan investointipankki (EIP)

Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Työpaikkakiusaaminen — Tutkintamenettely —
Tutkintakomitean kertomus — Työpaikkakiusaamisen virheellinen määrittely —
Euroopan investointipankin pääjohtajan päätös olla ryhtymättä toimenpiteisiin kantelun johdosta —
Kumoaminen — Vahingonkorvauskanne

Aihe: SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jossa Carlo De Nicola vaatii pääasiallisesti, että virkamiestuomioistuimen on yhtäältä kumottava Euroopan investointipankin (jäljempänä EIP tai pankki) pääjohtajan 29.4.2013 tekemä päätös, jossa hylättiin hänen työpaikkakiusaamisesta tekemänsä kantelu, ja toisaalta velvoitettava EIP korvaamaan hänelle työpaikkakiusaamisesta aiheutuneet vahingot.

Ratkaisu: Euroopan investointipankin pääjohtajan 29.4.2013 tekemä päätös, jossa hylättiin Carlo De Nicolan työpaikkakiusaamisesta tekemä kantelu, kumotaan. Kanne hylätään muilta osin. Euroopan investointipankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Carlo De Nicolan oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Henkilöstökanne — Euroopan investointipankin toimihenkilöt — Virkamiehelle vastainen toimi — Käsite — Valmisteleva toimi — Työpaikkakiusaamista käsittelevän tutkintakomitean lausunto (Euroopan investointipankin henkilöstöä koskevien käytännesääntöjen 3.6 artikla; ihmisarvoista kohtelua työyhteisössä koskevien Euroopan investointipankin toimintaperiaatteiden 5.5 kohta)

2. Virkamiehet — Euroopan investointipankin toimihenkilöt — Väitettyä työpaikkakiusaamista koskeva sisäinen tutkinta — Tutkintakomitean lausunto, jossa on sääntöjenvastaisuuksia — Pankin sisäisissä säännöissä vahvistetun työpaikkakiusaamisen määritelmän noudattamatta jättäminen — Kiusaajan pahansuopaa tarkoitusta koskeva vaatimus — Vaatimusta ei voida hyväksyä (Euroopan investointipankin henkilöstöä koskevien käytännesääntöjen 3.6.1 artikla; ihmisarvoista kohtelua työyhteisössä koskevien Euroopan investointipankin toimintaperiaatteiden 2.1 kohta)

1. Kantajalle vastaisia toimia ovat ainoastaan toimet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat hänen etuihinsa suoraan ja välittömästi muuttaen hänen oikeusasemaansa selvästi. Kun on kyse toimista tai päätöksistä, jotka tehdään monivaiheisessa menettelyssä ja erityisesti sisäisen menettelyn päätteeksi, kannekelpoisia ovat pääsääntöisesti ainoastaan toimenpiteet, joissa lopullisesti

vahvistetaan hallinnon kanta kyseisen menettelyn päätteeksi; sen sijaan menettelyn kuluessa toteutetut toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät ole kannekelpoisia. Päätöstä valmistelevat toimet eivät ole asianomaiselle vastaisia, ja kantaja voi vasta menettelyn päätyttyä tehtyä päätöstä vastaan nostetun kanteen yhteydessä vedota aikaisempien, tähän päätökseen kiinteästi liittyvien toimien sääntöjenvastaisuuteen.

Euroopan investointipankin tutkintakomitean lausunto ei näin ollen ole sellaisenaan kannekelpoinen toimi, joten vaatimus sen kumoamisesta on jätettävä tutkimatta.

Kyseisen tutkintakomitean lausunnon lainvastaisuuteen voidaan sitä vastoin vedota Euroopan investointipankin pääjohtajan tekemän lopullisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksen tueksi. Euroopan investointipankin vahvistamasta ja pankin henkilöstöä koskevien käytännesääntöjen 3.6 artiklassa tarkoitettua sisäisestä säännöstöstä, jonka otsikkona on ”Ihmisarvoista kohtelua työyhteisössä koskevat toimintaperiaatteet”, nimittäin ilmenee, että tutkintakomitean lausunto on olennainen muotovaatimus, ja sen laatimisessa mahdollisesti tapahtuneet aineelliset tai menettelylliset sääntöjenvastaisuudet merkitsevät virhettä, joka vaikuttaa pankin pääjohtajan nimenomaan kyseisen lausunnon perusteella tekemän lopullisen päätöksen laillisuuteen.

(ks. 44–46 kohta)

Viittaukset:

Virkamiestuuomioistuin: tuomio 11.11.2014, De Nicola v. EIP (F-52/11, EU:F:2014:243, 144 ja 145 kohta)

2. Euroopan investointipankin käytännesääntöjen 3.6.1 artiklan mukaan työpaikkakiusaamisella tarkoitetaan melko pitkän ajan kuluessa tapahtuvia toistuvia vihamielisiä tai sopimattomia toteamuksia, menettelyjä tai toimia, joita yksi tai useampi henkilöstön jäsen ilmaisee tai osoittaa jotakin toista henkilöstön jäsentä kohtaan. Ihmisarvoista kohtelua työyhteisössä koskevien pankin toimintaperiaatteiden mukaan sillä, onko kyseessä oleva käyttäytyminen tahallista vai ei, ei ole merkitystä. Ratkaiseva periaate on, että kiusaaminen ja pelottelu ovat ei-toivottua käyttäytymistä, jota ei voida hyväksyä ja joka vahingoittaa sen kohteena olevan itsetuntoa ja itseluottamusta.

Tästä seuraa, että pankin sisäisen säännösten kannalta kyse on työpaikkakiusaamisesta, jonka seurauksena pankilla on avustamisvelvollisuus, kun kiusaajan toteamukset, menettelyt tai toimet ovat objektiivisesti tarkasteltuina ja siten sisältönsä perusteella vahingoittaneet niiden kohteena pankissa olleen henkilön itsetuntoa ja itseluottamusta, ilman että olisi tarpeen osoittaa, että kiusaaja on toiminut tahallisesti.

Työpaikkakiusaamista käsittelevän tutkintakomitean lausunto, jossa edellytetään käytöksen tahallisuutta, jotta sitä voitaisiin pitää työpaikkakiusaamisena, ei ole tämän pakottavan sisäisen säännösten mukainen.

(ks. 50, 51 ja 53 kohta)

Viittaukset:

Virkamiestuuomioistuin: tuomio 11.11.2014, De Nicola v. EIP (F-52/11, EU:F:2014:243, 154 kohta)